

[Ministeren for skatter og afgifter]

have, der skal dannes flere myter om denne sag, end det allerede er sket.

Glensgård (FP):

De små skridt har også ret. Når skatteministeren nu erkender, at man har anmodet om et responsum i justitsministeriet, er vi egentlig tilfredse. Vi erkender, at skatteministeren ikke gav den meddelelse til folketinget den 29. marts, men det er jo ikke unormalt, at skatteministeren ikke svarer på det, der bliver spurgt om.

Det er da korrekt, at skatteministeren ikke er forpligtet til at oversende notatet, men vi takker selvfølgelig for, at han nu vil gøre det. Hvordan skatteministeren så vil overveje at oversende det, er op til ham selv. Bare han sørger for, at jeg får et eksemplar af svaret, er jeg sådan set godt tilfreds. Om der er andre, der også har interesse i det, er en anden side af sagen.

Jeg vil godt sige til skatteministeren, at det har naturligvis interesse, også fortsat, uanset hvilken beslutning skatteministeren tog i sagen omkring Poul Boeg og mig. Det har naturligvis interesse at vide for fremtiden, hvordan justitsministeriet ser på en såkaldt overtrædelse af tavshedspligten. Når det har interesse, hænger det også sammen med, at landsskatteretspræsident Knud Jensen nu forsøger at indkøre en ny procedure i landsskatteretten, og vi har netop for øjeblikket en sag liggende, hvor landsskatteretspræsidenten forsøger at få et alibi for den sag, som skatteministeren er bekendt med.

Jeg vil godt stille det tillægsspørgsmål, om det er således, at skatteministeren har fundet anledning til at overveje hele retsproceduren i landsskatteretten efter den sagsfremstilling, som vi nu har fået gennem dagspressen. Når jeg stiller tillægsspørgsmålet, hænger det altså sammen med, at en del retsmedlemmer, tror jeg – jeg er i hvert tilfælde bekendt med, at det gælder et enkelt medlem, som ikke tilhører mit parti, og som heller ikke er hr. Poul Boeg – har forståelsen af, at der i dag foregår ting i landsskatterettens procedure, om hvilke man kan være i tvivl.

Men jeg takker altså for, at ministeren vil oversende dette notat, og jeg vil godt have, at ministeren svarer på de tillægsspørgsmål, som jeg her har stillet.

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Jeg bliver næsten nødt til at understrege over for hr. Glensgård, for at det ikke skal være usagt, at jeg ikke har bedt om et responsum, og der er ikke tale om et responsum. Det være sagt helt klart. Der er derfor ingen forskel på det, jeg svarede, sidste gang jeg svarede på hr. Uwe Jensen (Ribe a.)s spørgsmål, og det, jeg svarer i dag.

Om det andet spørgsmål, om jeg finder anledning til at tage hele landsskatterettens retsprocedure op til overvejelse, kan jeg sige, at det finder jeg på nuværende tidspunkt ingen anledning til.

Glensgård (FP):

Diskussionen med skatteministeren om, hvorvidt det er et responsum, man har bedt om, eller det kun er et notat, finder jeg egentlig fuldstændig ligegyldig. Det vigtigste er, at der er anmodet om et notat eller et responsum i justitsministeriet, og det forstår jeg at vi får tilsendt. Så er jeg sådan set tilfreds på det punkt.

Vedrørende tillægsspørgsmålet vil jeg godt sige til skatteministeren, at det, at han ikke overvejer at ændre ved retsproceduren i landsskatteretten, er efter min opfattelse ikke særlig betryggende, fordi vi har set ved hjælp af hr. Poul Boeg og ved hjælp af mig, at der foregår ting i landsskatteretten, der gør, at den almindelige borger må sige: nu har vi mistet tilliden. Og man har selvfølgelig mistet tilliden, fordi de procedurer, som har kørt i landsskatteretten, reelt har bevirket, at den skatteyder, som klager til landsskatteretten, ikke kan forvente at få sine sager reelt behandlet. Jeg ser hr. Kristen Østergaard sidde og smile nu, men det er jo ikke sådan, at man kan smile ad, at man har været med til at ødelægge landsskatterettens forhold ved at afsige politiske domme.

Derfor vil jeg godt spørge ministeren, om ikke det er således, at han – jeg forstår, at han ikke vil overveje at ændre retsproceduren – vil overveje at tage en drøftelse med landsskatteretspræsidenten om at få fastlagt grænser for, hvornår man kan optage en sag til fornyet votering, og hvornår man kan sige, at en sag er afgjort, ting, som i hvert fald landsskatteretspræsidenten – der er muligvis